

ONGEZOUTEN
Werkoverleg

Wereldnieuws op Texel. Een afgeplakt raam op de Schulpengat. Dat lijkt er op alsof er een ruit is ingetikt. Niets is tegenwoordig nog bestand tegen het inbrekers-gilde. Het raam in kwestie is afgeplakt met een zak die stevig is bevestigd met Duct tape. Maar wat op het eerste gezicht lijkt op een ingegooid raam, is in werkelijkheid iets anders. Want de ruit zit er gewoon in. Diepgravend onderzoek is daarom geboden door het journaal en Annie. En dan nu de ontknoping. Op een paal naast de Schulpengat zat een scholekster te broeden. Maar op een gegeven moment kwam de directie van de TESO er achter dat die broedende vogel letterlijk met zijn spiegelbeeld in de ruit in gevecht was. Werkoverleg volgde. Om de scholekster tegen zichzelf in bescherming te nemen en het broedende dier haar rust te gunnen, plakten medewerkers van de onderhoudsdienst van de TESO, na rijp beraad, een zak tegen het raam. De scholekster zag daardoor haar eigen spiegelbeeld niet meer als bedreiging en kon de strijd met zichzelf staken. Van de winter vindt evaluatie plaats. Tot zover de berichtgeving. Is dat wereldnieuws of niet? Toeristen vragen vaak aan Annie of het geen saai boel is op zo'n eiland, vooral 's winters. Ik ontken dat natuurlijk fanatiek en haal bovenstaand incident aan als één van de vele gebeurtenissen. Er is hier altijd wat te doen. Het lijkt Almelo wel.

Annie vindt het geweldig! Wat een moedig besluit van de TESO. Er is acuut ingespeeld op de situatie die op zich als tijdelijk werd gekarakteriseerd. Want anders hadden ze het raam wel zwart geschilderd. Dan waren alle ramen geblindeerd. Wel is duidelijk sprake van voorkeursbeleid. Want wat zouden ze gedaan hebben als het een ordinaire schijntijster was geweest? Ik weet het niet. Waar ik heel benieuwd naar ben is wat er zou zijn gebeurd als het geen vogel maar een mens van vlees en bloed was geweest. Wie wilt u in bescherming nemen. Tegen zichzelf. Bij wie wilt u graag alle spiegels in de teer zetten. Wieervaart u als bedreiging? Ik denk dat bij heel wat mensen dezelfde namen op het lijstje voorkomen. Daar wil ik wel een ijsje om verveelden. Met slagroom. Annie heeft tot slot nog wel een puntje voor het TESO werkoverleg. Vraag eens op maandagmorgen aan de marktlui hoe ze de overtocht ervaren. Zeker weten dat ze vol lof zijn over de boot, de vriendelijke medewerkers, de service. Even een bakkie drinken, bijkletsen en een plasje doen en daar gaan ze. En toch komen ze schuimbekkend op de Groeneplaats aan. Omdat de lokettisten in Den Helder hautain gedrag vertonen en er alles aan doen om het brood uit de mond van de handelaren te stoten, door ze de boot te laten missen. Puntje van aandacht TESO?

Annie@texelsecourant.nl

Wandelvrijwilligers

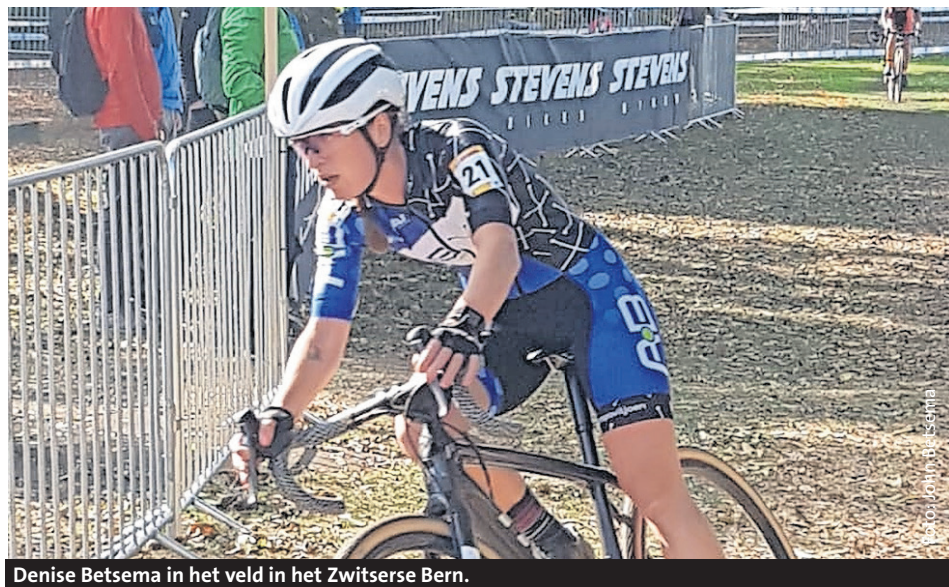
Texels Welzijn en Team sport Texel organiseren iedere week op diverse plaatsen op Texel Gezond Natuur Wandeltochten. Voor die wandeltochten zoeken zij nu nieuwe vrijwilligers.

Texelaars maar ook toeristen kunnen iedere week deelnemen aan wandelingen van een uur in een groene omgeving. Deze wandeltochten worden door één of twee vrijwilligers begeleid.

“Door het wegvallen van een vrijwilliger, zijn we op zoek naar nieuwe begeleiders. Lijkt het u leuk om met een groepje te gaan wandelen dan kunt u contact opnemen met Betsie Verhoeven van Texels Welzijn (0222-312696) of met Connie Joling van Team Sport Texel (0222-322815). Ook kunt u mailen naar teamsport@texel.nl voor meer informatie”, schrijft Connie Joling van Team Sport.

De wekelijkse wandelingen op een rij:
Woensdagochtend om 10:00 uur vanuit het Cafeetje in Oosterend;
Donderdagochtend om 10:00 uur vanuit het Maartenshuis in De Koog;
Donderdagochtend om 10:00 uur vanuit de Gollards (speciaal voor mensen met een rollator);
Vrijdagochtend om 10:00 uur vanuit In de Knipp in Den Hoorn;
en zaterdagochtend om 10.00 uur vanuit Stayokay in Den Burg.

Dertiende bij wereldbeker veldrijden in Bern

Denise Betsema in het veld in het Zwitserse Bern.

Een kapotte velg heeft zondag roet in het eten gegooid bij Denise Betsema uit Den Burg tijdens haar deelname aan de wereldbekerwedstrijden veldrijden in het Zwitserse Bern. Denise lag zesde en kreeg aansluiting bij de kopgroep, totdat de

reldbekerwedstrijden veldrijden in het Zwitserse Bern. Denise lag zesde en kreeg aansluiting bij de kopgroep, totdat de

velg van haar wiel het begaf. Langzaam fietsend kon ze de materiaalpost bereiken, waarna ze met een andere fiets verder kon. Vanaf de twintigste positie vocht Denise zich terug in het veld wat haar de dertiende plaats opleverde in een deelnemersveld van zestig veldrijders. De Texelse eindigde op 1 minuut en 5 seconden van Marianne Vos die eerste werd. Bij de mannen pakte veldrijder Mathieu van der Poel de zege.

Hoewel pech was Denise tevreden met het resultaat. De dertiende plaats leverde vier punten van het UCI (internationale wielrenunie) in het klassement op. Het was de eerste keer dit seizoen dat Denise een wereldbekerwedstrijd in het veldrijden reed. Ze kwalificeerde zich daarvoor de afgelopen weken met podiumplaatsen in diverse andere internationale veldwedstrijden. De volgende wereldbekerwedstrijd is op zondag 17 november in het Tsjechische Tabor. Begin november is het EK veldrijden in Rosmalen.

Texelse Bock tweede bij Lekkerste bockbier

Texels Bock is bij de verkiezing van “Het lekkerste bockbier van Nederland” op de tweede plaats geëindigd in de categorie standaard bocken tot 7 procent.

De nationale verkiezing, de achttiende inmiddels, werd afgelopen gehouden bij Brouwerij Maximus in De Meern. Het betrof een zogeheten blindproeverij waarbij 132 proevers 60 bockbieren proefden. Daarvan 32 in de categorie standaard tot en met 7% en 28 in de categorie zwaar boven de 7%.

Texels Bock is al vele malen eerder in de prijzen gevallen. Vorige week werd Texels Bock door de Volkskrant uitgeroepen tot het lekkerste amberkleurige herfstbiertje. Volgens proever Raymond van der Laan een standaardbock met moutige geur en zoet in smaak. Proever Pepijn Warners “ruikt overwegend karamel en Van der Waa vindt ‘m goed, maar een beetje saai.”

Brakestein weerspiegelt historie economie

“Als er een huis is waarvoor ik terug wil naar Texel, dan is dat Huis Brakestein”, vertelt Vibeke Roeper. Samen met haar man Diederick Wildeman heeft ze het markante huis aan het Skillepaadje gekocht. Beiden historicus, ze willen onder meer de indrukwekkende Franse tuin weer in ere herstellen.

De naam Vibeke Roeper zal bij menig een een belletje doen rinkelen. Dochter van Hans en Nietenke Roeper van hoeve Spang. Historicus en kenner van de Texelse geschiedenis, met name op het maritieme vlak. In VOC-jaar 2002 was ze voor de gemeente projectleider van de festiviteiten rond dit thema en daarna een paar maanden interim-directeur in het Maritiem en Juttersmuseum (nu Kaap Skil). Vibeke werkte ook mee aan het boek “Kikkertje Lief” over de brieven van Aagje Luytsen (geschreven van 1776 tot 1780) aan haar man, de VOC-stuurman Harmanus Kikkert. Sinds vorig jaar is ze directeur van het Genootschap Onze Taal in Den Haag.

Diederick Wildeman is conservator zeevaartkunde en bibliotheekcollecties van het Scheepvaartmuseum in Amsterdam. Twee kenners van de maritieme historie, ook veel over die van Texel, de Rede van Texel, etc. Nu woonachtig in Haarlem: Vibeke: “Brakestein is een huis dat goed bij ons past en waar we goed op zullen passen. Hier kan je echt wat moois van maken.” Half maart 2019 krijgen ze de sleutel, ze willen er met twee (van hun vijf) thuiswonende kinderen intrekken.

Huis Brakestein tegenover de Wezenputten aan het Skillepaadje, spreekt tot de verbeelding. Het is van oorsprong een 17e-eeuwse buitenplaats. Vernoemd naar de familie Braak, een geslacht van welgestelde marinemen. Het verhaal gaat dat de admiralen Maarten Harpertz. Tromp en Michiel de Ruyter het huis ‘aan de put’ ofwel Brakestein, regelmatig bezochten. Overigens niet op feiten gebaseerd, zeker is wel dat Brakestein in de zeventiende en achttiende eeuw sterk verbonden was met de zeevaart en de marine.

Diederick Wildeman en Vibeke Roeper hebben Huis Brakestein gekocht. Beiden zijn historicus en doen studie naar het verleden van Brakestein.

Dat blijkt onder meer uit historisch onderzoek door de nieuwe eigenaars. Vibeke: “Als je de geschiedenis van Brakestein bestudeert, dan zie je dat die Texelse economie er in wordt weerspiegeld. Eerst de invloed van de scheepvaart. Er hebben zes generaties van de familie Braak gewoond.” Diederick: “Dat waren vertegenwoordigers van de Admiraliteit en marine-officieren, maar

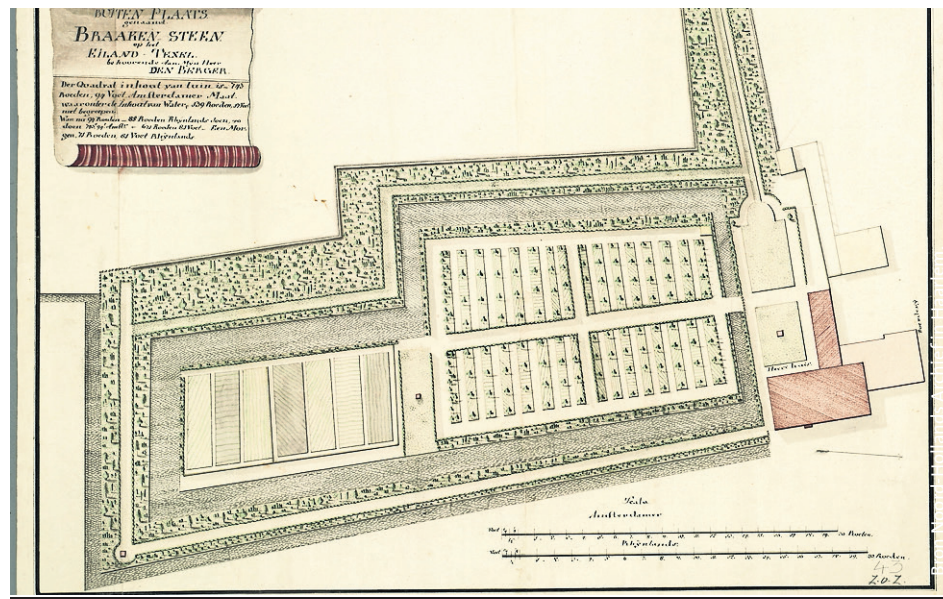
ook landmeters en kaartenmakers, zoals vader en zoon Den Berger rond 1800.” Vibeke: “Leendert den Berger, opzichter van ‘s Lands Werken op Texel, was een neef, het bleef dus in de familie. De gegoede burgerij had toen een heel eigen circuit, dat lees je ook terug in de brieven van Aagje Luytsen. Zij legden over en weer bezoeken af en woonden in prachtige huizen, zoals Brakestein en Rozenhout, toen ook een landhuis met een prachtige tuin en bewoond door welgestelde families. In achttiende eeuwse reisbeschrijvingen lees je hoe mensen die een bezoekje brach-

ten aan Texel met de boot aankwamen in Oudeschild op Texel een vast rondje maakten. De heren gingen te voet over het Skillepaadje en deden Rozenhout of Brakestein aan. Ook het Doolhof met de Engelse Steen was populair. Het leek wel een toeristisch rondje. Dat stukje Hogeberg was De “goudkust” van Texel. Toen daarna het belang van de scheepvaart voor Texel afnam en de veeteelt en landbouw belangrijker worden, zie je dat Brakestein in handen komt van de gegoede agrarische families, zoals Dijkse en Keijser. Het was zó illustratief wat hier gebeurde.”

Franse tuin Brakestein in ere herstellen en openstellen voor publiek

De nieuwe eigenaars van Huis Brakestein, Vibeke Roeper en Diederick Wildeman, willen de Franse tuin weer in ere herstellen.

Vibeke: “De tuin was vooral boomgaard en moestuin. Vroeger werd gesproken over de “schitterende vruchten van Brakestein”. Zoals de tuin er nu bij ligt, lijkt het een bos, maar in aanleg herken je de oorspronkelijke vorm nog terug. Het was een strakke, geometrische tuin, met een hoofdpad van vijf meter breed en een tuingraat en bij elkaar ongeveer een hectare groot.” Diederick: “We willen de tuin reconstrueren zoals die was rond 1790, in de tijd van Leendert den Berger. De tekening die we hebben dateert uit die tijd. Zo’n reconstructie vergt veel voorbereiding, het plan moet worden gemaakt door iemand met kennis van zaken. We zijn al met tuinexperts, ook met mensen met historische kennis, in gesprek hoe we de tuin verantwoord kunnen reconstrueren. Ooit stonden er de tuinbeelden van de goden Neptunes en Ceres. Die staan al tientallen jaren bij de Vermaning in Den

Tekening van de tuin van Brakestein rond 1790 door I.H. Koch.

Hoorn. Het zou mooi zijn als die na de restauratie van de tuin weer naar Brakestein terugkeren.” Vibeke: “Uiteindelijk willen we dat de tuin - op gezette tijden - ook toegankelijk wordt voor publiek, zodat iedereen er van kan genieten.” Vibeke: “De aanleg zal een enorme klus worden en ook het onderhoud vergt veel werk. Het wordt een project van vele jaren, daarbij kunnen we best wat hulp gebruiken.”

De aanleg zal een enorme klus worden en ook het onderhoud vergt veel werk. Het wordt een project van vele jaren, daarbij kunnen we best wat hulp gebruiken.”

Het huis zal worden gerenoveerd. Diederick: “Het is een gemeentelijke monument, de historische kenmerken blijven - uiteraard - behouden.” Bijzonder element in het interieur is het wandschot. “Een rijksmonument. Eén van de drie die ooit in Brakestein zaten. Toen het werd verbouwd van heren- naar boerenhuis zijn twee schotten verhuisd naar elders. Eentje is nu in De Lindeboom (in de Schoutenzaal), het andere in Kaap Skil, waar het wordt onderzocht door de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed. De wand die in Brakestein achterbleef, wordt onderdeel van een 18de eeuwse stijkkamer.”

Ze vonden onder meer een veilingcatalogus uit 1831 op van de verkoop van de inboedel van Brakestein. Vibeke: “Met 580 items of zo. Op de lijst onder meer een zonnewijzer, schilderijen, serviesgoed en heel veel stoelen. Voor het grootste deel verkocht aan Texelaars. Misschien zijn die spullen nog ergens.” De historici willen hun kennis over Brakestein delen. “We plaatsen het op onze website www.brakestein-texel.nl. En de komende jaren hopen we het ‘in het echt’ zichtbaar te maken.”